

چین در میانه تنش با آمریکا از اولین ناو هواپیمابر بومی رونمایی کرد

رقابت دریایی عقاب واژدها

ساخت اولین ناو هواپیمابر ساخت چین، رقابت پکن و واشنگتن را در میانه تنش دو کشور بر سر تایوان، وارد مرحله جدیدی کرد. چین می‌گوید نسل جدیدی از ناوهای هواپیمابر خود با نام «فوجیان» محصول کارخانه کشتی‌سازی شانگهای را به آب انداخته است؛ ناوی که به ادعای پکن طراحی و ساخت آن برای اولین بار تماما از سوی مهندسان چینی انجام شده و نقطه عطفی در افزایش برد و قدرت نیروی دریایی این کشور محسوب می‌شود. نام این ناو جدید از نام استان فوجیان در سواحل جنوب شرقی این کشور گرفته شده است. دو ناو دیگر ارتش خلق چین نیز براساس همین سنت به نام استان‌های لیائونینگ و شاندونگ نامیده شده‌اند.

تتش دو کشور بر سر تایوان، وارد مرحله جدیدی کرد. چین می‌گوید نسل جدیدی از ناوهای هواپیمابر خود با نام «فوجیان» محصول کارخانه کشتی‌سازی شانگهای را به آب انداخته است؛ ناوی که به ادعای پکن طراحی و ساخت آن برای اولین بار

تماما از سوی مهندسان چینی انجام شده و نقطه عطفی در افزایش برد و قدرت نیروی دریایی این کشور محسوب می‌شود. نام این ناو جدید از نام استان فوجیان در سواحل جنوب شرقی این کشور گرفته شده است. دو ناو دیگر ارتش خلق چین نیز براساس همین سنت به نام استان‌های لیائونینگ و شاندونگ نامیده شده‌اند.

این ناو که در زمرة ناوهای کلاس ۰۰۳ طبقه‌بندی می‌شود، به آخرین فناوری‌های تسلیحاتی و امکانات پروازی جنگنده‌ها مجهز است و با نمونه‌های غربی رقابت می‌کند. چین که در حال‌حاضر به لحاظ کمیت بزرگ‌ترین نیروی دریایی جهان را در اختیار دارد، با این ناو هواپیمابر بر تنوع و تعداد ناوهای هواپیمابر خود افزوده است.

«رضوان رحمت» تحلیلگر سنگاپوری در مسائل نظامی در تفسیر خود از ساخت این ناو می‌گوید: «حالا دیگر مهندسان چینی می‌توانند همه مدل‌های جنگنده‌های سطحی دریایی از جمله ناو، ناوچه، ناوشکن و کشتی‌های تهاجمی

آبی- خاکی را به صورت بومی بسازند. اینکه پکن توانسته چنین ناو هواپیمابر پیچیده‌ای را از صفر بسازد، تحول بزرگی برای صنعت کشتی‌سازی این کشور محسوب می‌شود». ناو هواپیمابر فوجیان که برگرفته از نام استان ساحلی فوجیان در شرق چین است، اولین ناو هواپیمابر بومی کشور چین و مجهز به منجنیق‌های الکترومغناطیسی است. استان فوجیان در جنوب شرقی چین، نزدیک‌ترین استان به تایوان است. تایوان منطقه‌ای است که دارای حاکمیتی مجزا از چین است؛ ولی چین خواهان آن است که تایوان به سرزمین اصلی یعنی به چین بپیوندد. سومین ناو هواپیمابر چین در حالی به دو ناو دیگر این کشور ملحق شد که اولین ناو هواپیمابر چین با نام «لیائونینگ» در سال ۱۹۹۸ به صورت دست‌دوم از شوروی آن زمان خریداری و در داخل کشور بازسازی شد و درسال ۲۰۱۲ مورد استفاده قرارگرفت، «شاندونگ» دومین ناو هواپیمابر چین نیز در سال ۲۰۱۹ ساخته شد. لیائونینگ و شاندونگ نام دو استان چین هستند. هر دو نمونه در زمرة ناوهای دارای باند پروازی شبیه پیست «اسکی پرش» بودند که یک سطح شیب‌دار در انتهای باند پرواز آنها تعبیه شده بود. ناو هواپیمابر کنونی از کلاس ۰۰۳، در حقیقت از فناوری الکترومغناطیسی برای پرتاب‌های موسوم به «منجنیقی» بهره می‌گیرد که پیش‌ازاین تنها در اختیار ارتش آمریکا بوده است. استفاده از الکترومغناطیس به جای بخار امکان کاهش فشار بر ناو و همچنین افزایش تنوع جنگنده‌های پروازی را به چین خواهد داد.

با پهلوگرفتن این ناو، تجهیز داخل آن بین دو تا شش ماه زمان خواهد برد. همچنین حداقل شش ماه برای آزمون‌های پروازی با سیستم موسوم به منجنیق لازم است. با این حساب، به گفته رضوان رحمت «اولین هواپیما احتمالا در اواخر سال ۲۰۲۳ یا اوایل ۲۰۲۴ از این ناو به پرواز درخواهد آمد و احتمالا عملیاتی‌شدن صددرصدی این ناو در سال ۲۰۲۵ اعلام خواهد شد.»

تنش دریای چین جنوبی

آبراه راهبردی دریای جنوبی چین که سالانه پنج تریلیون دلار تجارت جهانی از آن عبور می‌کند و دارای ذخایر غنی ماهی‌گیری و ذخایر درخورتوجه نفت و گاز در زیر دریاست، یکی از پرناقشه‌ترین مناطق دریایی جهان به شمار می‌آید، به طوری که شش کشور، مدعی حاکمیت بر تمام یا بخشی از این آبراه هستند. چین یکی از مدعیان اصلی حاکمیت بر مناطق و جزیره‌های این منطقه است. نیروی دریایی ایالات متحده بارها برای تأمین امنیت تجارت آزاد بین‌المللی، ناوهای هواپیمابر خود را از کنار جزایر مصنوعی ساخت چین عبور داده است که موجب برانگیخته‌شدن حساسیت چین شده است. در سال‌های اخیر، چین حضور خود را در اقیانوس هند، غرب اقیانوس آرام و فراتر از آن گسترش داده و اولین پایگاه خود در خارج از مرزهایش در جیبوتی را دایر کرده است؛ یعنی دقیقا جایی که ایالات متحده، ژاپن و سایر کشورها نیز در آنجا حضور نظامی دارند.

چین قصد دارد پنج ناو هواپیمابر داشته باشد و پیش‌بینی می‌شود ناو هواپیمابر بعدی چین دارای انرژی هسته‌ای باشد. به گزارش شینخوا، ناو فوجیان با طولی حدود ۳۲۰ متر و عرضی برابر با ۷۳ متر، دارای یک عرشه پرواز صاف و ماقصد و مجهز به منجنیق‌های الکترومغناطیسی است که پس از چند نوبت آزمایش پهلوگیری و سایر آزمایش‌های دریایی، به نیروی دریایی چین تحویل

برده شدند و دوستان و خانواده‌شان سراسیمه دنبالشان می‌کشند. خانم باشله گفت که برخی از بازداشت‌شدگان «ظاهرا بدون اطلاع به خانواده‌شان در زندان نگهداری شده بودند». او به مردم بی‌قدرت توصیه کرد با دیکتاتوری به «گفت‌وگو» بنشینند. وقتی خواهان آزادی زندانیان شد نیز دقیقا مانند ادعای کوبا، تحریم‌های سازمان ملل را عامل مشکلات جزیره دانست. اما هرگز به این مسئله که کوبا مردم خودش را در محاصره داخلی نگه داشته و جلوی هرگونه فعالیت اقتصادی را گرفته- عامل فقر شدید- اشاره‌ای نکرده است. این کنش مسئله بی‌اهمیتی نیست و اتفاقات

اولویت‌های خانم باشله را آشکار می‌کند. دیکتاتوری نمصاد موفقیت ضد آمریکایی‌هاست، زیرا از ده‌هاه مخالفت و ضدیت با ایالات متحد جان به در برده است. از دید چپ جهانی، همین او را قهرمان می‌کند و از او می‌خواهد

به هر قیمتی خود را در مقابل آمریکا محافظت کند. سنت‌شکنان شجاع در سراسر جامعه مدنی کوبا که رژیم مصمم است آنان را ریشه‌کن کند، صرفا خسارت جانبی جنگ علیه ارزش‌های غربی‌اند. هاوانا قرار است به‌زودی احکام دادگاه‌های پشت درهای بسته برای هنرمند تجسمی، لوئیز مائوئل اوترونو الکانترا و مایکل آسوروبو کاستیلو خواننده رب را اعلام کند. هردوی آنان عضو جنبش سان اسیدروی هاوانا هستند که به‌طور صلح‌آمیز با سانسور حکومتی بر هنر مبارزه می‌کنند. کاستیلو هم‌نویس سرود ضد حکومتی «Patria y Vida» (وطن و زندگی) است

که در نوامبر گذشته برنده دو جایزه گرمی شد. او نتوانست برای دریافت جایزه به لاس‌وگاس برود

چون برای بیش از یک سال در کوبا زندانی بود.

اوترو الکانترا که مداوما به زندان رفت‌و آمد دارد نیز از جولای در زندان به سر می‌برد. دادگاه آنان در ماه

داده خواهد شد. در پی بالاگرفتن تنش‌های ژئوپلیتیکی چین با ایالات متحده که به‌خصوص از زمان ریاست‌جمهوری جو بایدن و به دنبال سیاست واشنگتن مبنی بر تقویت روابط آمریکا با متحدان و شرکای منطقه آسیا و اقیانوسیه خود، به منظور جلوگیری و مقابله با گسترش نفوذ اقتصادی و قدرت نظامی پکن شکل گرفته است، حالا چین تمرکز جدی و گسترده‌تری بر سیاست تقویت نیروی دریایی خود دارد.

رقابت با واشگتن

از زمان جنگ جهانی دوم ایالات متحده قدرت برتر دریایی منطقه بوده و همواره امنیت ژاپن، کره جنوبی و به‌ویژه تایوان را که چین روی این منطقه ادعاهایی دارد، تأمین کرده است؛ اما تمایل شی جین پینگ، رئیس‌جمهوری چین، برای ساخت یک نیروی دریایی در سطح جهانی تا سال ۲۰۳۵ به‌سرعت معادلات در این حوزه را تغییر داده است.

هفته گذشته زورالی وی فنگه، وزیر دفاع چین، ایالات متحده را به حمایت از استقلال تایوان متهم کرد و گفت که آمریکا «قول و قرار خود درمورد تایوان» را نقض کرده و این موضوع مداخله در امور داخلی چین تلقی می‌شود. او خطاب به لوید آستین، وزیر دفاع آمریکا، گفت که چین «با قاطعیت هرگونه تلاشی» برای استقلال تایوان را سرکوب خواهد کرد. پنتاگون می‌گوید که درحال‌حاضر چین ۳۵۰ کشتی جنگی در مقابل ۲۹۳ کشتی جنگی ایالات متحده دارد. چین در ۲۰ سال گذشته ناوگان خود را سه برابر کرده و قصد دارد تا سال ۲۰۲۲ تعداد کشتی‌های جنگی خود را به ۴۰۰ برساند. این در حالی است که ایالات متحده برای افزایش تعداد ناوهای خود به ۳۵۵ هنوز برنامه زمانی مشخصی ندارد.

در مقابل، آمریکا برنامه‌های گسترده‌ای دارد تا بتواند با کمک متحدان خود چین و قدرت دریایی این کشور را کنترل و خنثی کند. وجود ناوهایی از بریتانیا در آب‌های منطقه‌ای پیرامونی چین بخشی از این برنامه است.

به گزارش «ساوت چاپینا مورنینگ پست» هنگ‌کنگ، شعارهای سیاسی که با حروف بزرگ سفید چینی و در پس‌زمینه قرمز نوشته شده بودند، ظاهرا برای محافظت از منجنیق‌ها به پناهگاه‌های روی عرشه متصل شده بودند. روی یک بنر نوشته شده بود: «نمایش توان و قدرت رزمی- دفاعی، آغازی برای ساخت نیرومندترین قدرت دریایی جهان».

شی جین پینگ که ریاست ارتش را نیز عهده‌دار است، با دیدگاه و هدف توسعه جهانی کشورش، اصلاحات گسترده‌ای در ارتش انجام داده است؛ ازجمله کوچک‌کردن نیروی زمینی و تقویت نقش نیروی دریایی و نیروی هوایی. چین که دارای پایگاه‌هایی در جیبوتی در شاخ آفریقااست، بندر هامانتوتوای سریلانکا را به مدت ۹۹ سال اجاره کرده و همچنین دست به توسعه و مدرنیزه‌کردن بندر گوادر پاکستان زده است. چین درگیر مناقشات شدید ارضی هم در دریای چین جنوبی و هم در دریای چین شرقی است. پکن بسیاری از جزایر و صخره‌های تحت کنترل خود در این مناطق را به شکل پایگاه‌های نظامی تجهیز کرده است. چین تقریبا مدعی حاکمیت بر تمام دریای چین جنوبی است. کشورهای ویتنام، فیلیپین، مالزی، برونئی و تایوان ادعای مشابهی بر این منطقه دارند و همین موجب بروز تنش‌هایی میان این کشورها و چین شده است.

می تمام شد و کاستیلو به ۱۰ سال زندان محکوم شد و الکانترا احتمالا به هفت سال زندان محکوم شود. صدها شرکت‌کننده دیگر در تظاهرات سال گذشته برای جرمانی چون بی‌احترامی، برهم‌زدن نظم عمومی و عدم اطاعت در زندان‌های مخوف کوبا پژهمرده می‌شوند. سازمان غیردولتی کوبالکس بازداشت ۱۴۷۷ نفر را بعد از تظاهرات جولای ثبت کرده و می‌گوید ۷۲۹ نفر از آنان هنوز در زندان‌اند. برخی از آنان زیر سن قانونی‌اند. همه ۷۱۴ نفری که پشت میله‌ها نیستند آزاد محسوب نمی‌شوند؛ برخی وثیقه گذاشته‌اند و برخی در حبس خانگی‌اند. وضع ۳۴ نفر از بازداشت‌ها کاملا نامعلوم است. دو ماه پس از تظاهرات، آخرین گزارش به‌روزشده حقوق‌بشر، صادره از دفتر خانم باشله، کوبا را از لیست حذف کرد. کوبالکس در توییتی اعلام کرد که حتی یک اشاره هم به اتفاقات امروز جزیره، سرکوب، بحران سلامت، بحران غذا، تخطی مداوم از حقوق بشر در گزارش دیده نمی‌شود. نمی‌توان نادیده گرفت که کمیسیون ارشد حقوق بشر چه در کوبا چه در چین با سرکوبگران همدل و همراه است. اگر سازمان ملل در پی کسب اعتماد است، خانم میشل باشله باید از کمیسیون حقوق بشر اخراج شود.

منبع: وال استریت‌ژورنال

چرا مدارک ستاد انقلاب فرهنگی در دسترس قرار نمی‌گیرد؟

وقت و ستاد انقلاب فرهنگی صورت می‌گرفت؟ آیا صورت‌جلسات دقیقی از جلسات ستاد انقلاب فرهنگی ثبت شده است؟ آیا کل جلسات ثبت و ضبط شده است؟ فرایند تشکیل کمیته‌های کاری و انتخاب همکاران برای همکاری به چه صورتی بود؟ درحالی‌که در سال‌های گذشته اسناد زیادی از تحولات سال‌های آغاز انقلاب و اتفاقات بعدی به صورت قانونی در اختیار علاقه‌مندان و پژوهشگران قرار گرفته با اینکه حتی برخی از این اسناد و مدارک در رسانه‌های خارجی منتشر شده است، همچون جلسات انتخاب رهبری پس از درگذشت آیت‌الله خمینی، اما تاکنون درباره ستاد انقلاب فرهنگی اسناد و مدارک تاریخی مربوطه به صورت منسجم منتشر نشده است! گو‌اینکه ممکن است این نوع مدارک و اسناد ابتدا در رسانه‌های خارجی منتشر شوند! مشخص نیست چرا مسئولان شورای عالی انقلاب فرهنگی تاکنون نسبت به انتشار یا در دسترس قراردادن این نوع مدارک تاریخی تعلق کرده‌اند؟ آیا آگاهی شهروندان کشور به‌ویژه پژوهشگران و محققان این حوزه از ابعاد تحول بااهمیتی چون انقلاب فرهنگی و فعالیت‌های ستاد انقلاب فرهنگی خواسته‌ای

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده سالیانه موسسه غیر تجاری خیریه فخرن دستان کودکان فدک
بدینوسیله از کلیه اعضای **موسسه غیر تجاری خیریه فخرن دستان کودکان فدک** دعوت به عمل می‌آید تا در جلسه مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده سالیانه نوبت اول این موسسه که راس ساعت ۲۰ روز شنبه مورخ ۱۳۲۹/۳/۱۴ که در دفتر موسسه جهت رسیدگی و اتخاذ تصمیم با دستور جلسه زیر منعقد می‌گردد حضور به هم رسانید.
۱- استماع گزارش هیات مدیره در مورد عملکرد سالانه منتهی به تاریخ ۱۳۲۹/۳/۱۴ -۲- انتخاب اعضای هیات مدیره موسسه
۳- انتخاب بازرس قانونی موسسه
۴- بررسی پیشنهاد هیات مدیره و اتخاذ تصمیم در مورد سایر موضوعات مندرج در اساسنامه در راستای اهداف موسسه.
ضمنا داوطلبان تصدی هیات مدیره و بازرس باید حداکثر دو روز قبل از برگزاری مجمع عمومی درخواست کتبی خود را تحویل واعلم آتادگی فرمایند.
مجمعوه نمازی زاده . رئیس هیات مدیره موسسه خیریه فخرن دستان کودکان فدک

ارتباط با روزنامه شرق

ALOUSHARGH / T.ME

احسان هوشمند

با افزایش تشش‌ها در دانشگاه‌های کشور و فروردین و اردیبهشت ۱۳۵۹ شورای انقلاب مهلتی دوازده به گروه‌های سیاسی داد تا از دانشگاه‌ها خارج شوند. پس از آن با حضور رئیس جمهوری وقت، ابوالحسن بنی‌صدر و اعضای شورای انقلاب، تجمع بزرگی مقابل دانشگاه تهران صورت گرفت. به دنبال این تجمع، انقلاب فرهنگی اعلام و پس از پایان امتحانات دانشگاه‌های کشور بسته شد. در تاریخ ۲۳ خردادماه ۱۳۵۹ رهبر انقلاب در حکمی اعضای ستاد انقلاب فرهنگی را معین کرد. در ابتدای حکم آمده است: «مدتی است ضرورت انقلاب فرهنگی که امری اسلامی است و خواست ملت مسلمان

است، اعلام شده است و تاکنون اقدام مؤثر اساسی انجام نشده است و ملت اسلامی و خصوصا دانش‌جویان باایمان متعهد، نگران آن هستند و نیز نگران اخلال توطئه‌نگران که هم‌اکنون گاهگاه آتارش نمایان می‌شود» و در ادامه حکم اعضای ستاد انقلاب فرهنگی یعنی «محمدجواد باهنر، مهدی ربانی‌المنشی، حسن حبیبی، عبدالکریم سروش، شمس آل‌احمد، جلال‌الدین فارسی و علی شریعتمداری» را صادر و پس از آن ستاد انقلاب فرهنگی کار خود را آغاز کرد. مقاومت در برابر ادامه فعالیت رشته‌های علوم انسانی، اصلاح منابع و سرسرفصل‌های درسی و ایجاد نهادهایی مانند کزینش دانشجو و استاد از جمله تحولاتی است که در این دوره بروز کرد. با وجود اهمیت انقلاب فرهنگی در سرنوشت دانشگاه‌های کشور تاکنون آثار تاریخی و مستند کمی درباره این تحول مهم تاریخی منتشر شده است. اگرچه مصوبات ستاد انقلاب فرهنگی در دسترس است، اما اسناد تاریخی مربوط به ستاد انقلاب فرهنگی با وجود گذشت بیش از ۴۰ سال از فعالیت ستاد منتشر نشده است. همچنان مشخص نیست در جلسات ستاد انقلاب فرهنگی چه گذشته است؟ موضوعات کار این ستاد چگونه تعریف می‌شد؟ نقش هر یک از اعضای ستاد در سامان‌دادن به وظایف ستاد چگونه تعریف شده بود؟ و موافقان و مخالفان روندها و تصمیم‌های اخذشده در ستاد انقلاب فرهنگی چه کسانی بودند؟ آیا در ستاد انقلاب فرهنگی صف‌بندی میان افراد صورت گرفته بود؟ آیا همه افراد در جلسات ستاد به صورت منظم شرکت داشتند؟ چگونه تفکیک وظایف و اختیارات میان وزارت علوم